

[Hans Nielsen.]

ikke omtaler alle de Spørgsmaal, som angiver Dagens Gerning, og paa hvis Løsning Borgernes Ve og Vel beror. Jeg forstaaer ikke, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har ladet sig drive saa langt af Vejen, som han er drevet paa denne Kongres i Odense.

Der staar i en af disse 16 Paragraffer, at nu skal Erhvervslivet gøres frit. Maa jeg spørge: Er det et nyt Løfte til Importørerne og Grossererne, et Løfte Mage til det, de fik forud for sidste Landstingsvalg, eller hvad er Meningen? Vil det konservative Parti give Importen fri og løse Næringslivet for alle Baand i Dag? Nej, saamænd vil det ærede Medlem Hr. Christmas Møller ej, og hvis han gjorde et Forsøg derpaa, vilde Titusinder af Fabrikanter, Direktører, Haandværkere og Funktionærer, ja, selv Købmænd, melde sig og protestere. Thi Sagen er den, som de Konservative meget godt ved i deres Inderste, at den nuværende Regering under denne Krisesituation har ledet Landet saaledes, at det nationale Arbejde har udviklet sig til en Højde som aldrig før her i Danmark. Var dette Regeringens Arbejde ikke blevet gjort saa fortræffeligt, vilde, som Direktør Hartz nylig udtalte, de arbejdsløses Tal i Dag have været Titusinder større, end det er. (Prieme: Men det er forkert). Ja, det maa det ærede Medlem tale med Direktør Hartz om; det er ikke mig, der siger dette, jeg citerer Direktør Hartz, og de to Herrer er jo begge to Konservative, saa de maa kunne udkæmpe dette Spørgsmaal, uden at det skal gøres her foran Tingets Talerstol, medens jeg taler. Jeg siger kun, at denne Udtalelse af Direktør Hartz sætter jeg mange Gange højere end de ganske umotiverede Angreb, som man i Odense har rettet mod Regeringen.

Danmark har før gennemført en fredelig Revolution, og paa samme Maade vil de Konservative afvikle Fagforeningstyranniet og Marxismen, hedder det i den højtravende Proklamation, samtidig med at man i § 2 taler om Bekæmpelse af Klassekampens Aand. Ja, hvad er det andet end Klassekamp fra først til sidst? Det hele er jo saa at sige revnefærdigt af Klassehad, det, man vedtog derovre i Odense, men i sin Helhed er Programmet og Motiveringen en inderlig Hjerteserklæring til Overklassen og Kapitalen her i Landet, om, at det konservative Parti vil værne alle de Goder og Fordele, den sidder inde med, og at Partiet vil gøre sit yderste for at holde Arbejdere i By og paa Land, Daglejere og Husmænd, smaa

Haandværkere og gældbetyngede Landbrugere nede paa det sociale Niveau, hvorpaa de nu lever, eller trykke dem endnu længere ned, hvis Kapitalen forlanger det.

Den nazistiske Farve er over Programmet fra Odense ... (Christmas Møller: Hvor?) — over det hele, men der er ingen Grund til at frygte det genfødte Parti uden Hagekors. Vi ældre kender jo godt dette Højreparti i dets Inderste. Vi kender dets „fredelige Revolutioner“ og dets Diktatur fra Estrups Dage. Det er dette Spøgelse, man har manet frem i Odense ved at tale om Revolutioner. I over 25 Aar, lige fra 1874 til 1901, regerede Højre her i Landet og søgte ved alle mulige Midler at holde den danske Bonde og den danske Arbejder nede. Saa at sige alle de Midler, som Fascisternes anvender, har vi prøvet her i Landet i de 10 Provisorieaar, da Estrup regerede diktatorisk. Han brød Grundloven og andre Love, som det passede ham. Han tog Statens Penge og anvendte dem, som han vilde. Mange Millioner anvendte han paa Trods af Folket til at bygge den taabelige Fæstning omkring København. Han udstedte provisoriske Straffelove, hvorefter danske Bønder, Venstremænd og Socialdemokrater skulde dømmes. Han oprettede et særligt Gendarmerikorps, som skulde tampe Bønder og Husmænd, naar de holdt Møde, og den ene efter den anden af Oppositionens Førere med Berg i Spidsen blev slæbt i Arrest og idømt strenge Straffe. Jeg forsikrer det i Odense nazifarvede konservative Parti, at man baade i By og paa Land har den mest levende Erindring fra hin konservative Rædsels- og Diktaturtid.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller behøver blot at lufte sit Tilbagefald til de estrupske Metoder, saa vil han se, at de 50 000 Stemmer, han sidst berøvede Venstre, vil forsvinde som Dug for Solen, ja, flere til. Thi Højres Skændselsgerninger fra den estrupske Tid er ikke gaaet i Glemmebogen. Erindringen om dem lever i Hus og Hytte ude paa Landet saavel som i mange Borgerhjem i Købstæderne, hvor man daglig var udsat for det mest utaalelige Tyranni og for Forfølgelse fra det overmægtige konservative Parti.

Det konservative Parti bekender nu, at det ved „Revolution“ vil søge at komme Arbejderklassen til Livs. Formanden for dette Parti kalder sig Demokrat. Er det da saa mærkeligt, at den arge Lucifer, der er „Berlingske Tidende“s politiske Medarbejder, som en Slags Indledning til Proklamationen og Programmet skriver:

„Konservatismens Situation er klar.